

În prag de cursă

Blacks

Clipa unor noi dispute se înșiră-n orizonturi,
Murgii freamată-n padocuri să pornească la galop,
să culeagă cu-a lor trudă ale fericirii fronturi,
căci dorința de Lumină nu încape într-un cop.

Ușa sare din țâțână și se-arată-n prag jocheul
ce cu propria statură de destin a fost sortit
să încalece pe murgul ce va duce-n cursă greul
știind că la cap de cursă nu va fi un celuit.

Se așează mogâldeța tremurând de încântare
că îi șaua foarte moale, iar confortul absolut,
mulțumind divinității că i-a dat din întâmplare
șansa de a prinde vântul și al faimei conținut.

Dar deodată dă de știre că își simte armăsarul
mult prea iute pentru cursa ce-i înscrisă la galop
și decide că-i mai bine ca să mai învârtă zarul
și zăbala s-o preschimbe într-un jug mustind a crop.

Cum de nu pricepi, ființă, că prin cruda-ți abordare
de a folosi în cursă jugul cel inhibitor,
Publicul ce stă pe margini observa-va cu mirare
că galopul se preschimbă într-un mers umilitor?

Colo, la finalul cursei, vei atinge-o faimă sumbră,
dar va fi doar antiteza la tot ceea ce ai vrut.
Fără ca să simți căldura și a laurului umbră,
vei rămâne-n amintire drept jocheul liliput.

De ce nu privești ființa ce îți dă acum de veste
că îți cere de mâncare doar jăratric și idei
ca să își deschidă pasul spre galopul din poveste
și să simți că MURG RĂMÂNE, chiar de-l crezi doar un ponei?

Doar așa vei fi în stare ca să îți petreci culoarul
și să afli măreția unui premiu de sfârșit
când a laurului umbră îți va colora pieptarul
cu firetul care astăzi stă sub jugul oferit.